

Det ærede Medlem siger, at vi fra vor Side jage efter at finde de størst mulige Tal, og det ærede Medlem fra Stege (Vossen) synes at sige det samme. Ja, men det er jo en ren Misforståelse. Vi jage efter at finde de virkelige Tal i Hovedtrækkene, de virkelige Tal, som betragte Udgifterne; jeg siger nu, at dem have vi faaet at vide, vi have fra den ene Side faaet at vide de virkelige Tal, nemlig fra Krigsministeriet. Nu have vi foreslaaet, at de Herrer skulde søge at forrigere dette fra deres Standpunkt, fra deres Alvidenhed med Hensyn til Lillægget. Det have de glemmt. Havde de kunnet angive Et og Andet, der kunde forandre Noget ved disse Tal, saa havde vi stillet det hen, men det have de ikke. Nu spørger jeg: Har Krigsministeren ikke opstillet det Beløb 9,329,000 Kr. som det Beløb, der vilde udgaa af Statskassen aarlig, naar Hærløven bliver gennemført? Det kan ikke benegtes, det staar der nøiagtig specificeret Tal for Tal. Der siger nu det ærede Medlem fra Stege: Deri er medregnet 214,000 Kr. til Krigsministeriet og til topografisk Afdeling og til Udgifter i særlig Anledning. Ja, men det er der jo Ingen, der falder paa at benegte; jeg udtaler ikke med et eneste Ord, at de ikke ere medtagne, de staa jo ogsaa paa Budgettet, og de skulle staa der, fordi de skulle udredes af Statskassen som krigsministerielle Udgifter. Dernæst siger det ærede Medlem, at vi have ikke taget de konstante Summer fra 1867 til jo Hovedposter paa Budgettet. Nei, vi tage Krigsministerens Forlangender med Hensyn til den nye Hærløve, og det er 88,000 Kr. større. Kunne de Herrer faae det sat ned, saa se vi Resultatet. Men det ærede Medlem fra Helsingør mente, at vi skulde se paa de Vædringsforslag, der ere stilledes med Hensyn til saadanne Sager. Det kunde aldrig falde mig ind. Vi have liggende en Skrivelse fra Krigsministeren af 7de Februar med Anmodning om at faae Vædringsforslag stillet til 2den Behandling, som slet ikke ere komne frem til 2den Behandling. De angaa store Beløb her og paa § 26, og der er lovet, at der skal komme meget større bagefter; men de Herrer have ikke villet tage det frem nu, det skal komme senere; jeg veed ikke, hvormeget de Herrer ville have, men det er de Herrer, der skulle sige os det. Jeg maa tage Beregningerne, som de foreligge, der er Intet afgjort paa dette Punkt, de Herrer kunne domme, om det er store Tal eller om det er virkelige Tal, der tales om. Dernæst har jeg medtaget en Udgift til Hærens Lønningsforhold, som staar paa § 26, og som udgjør 265,000 Kr. Er det et stort Tal eller er det et sandt Tal? Jeg paastaar, at det er et sandt Tal, thi det vil gaa ud af Statskassen, og det er Udgifter til Hæren, jeg indlader mig ikke paa deres unyttige Sammenstillinger. De Herrer maa jo vide, at vi have sagt i den Betænkning, de angribe: „Vi skjønne ikke, at en Undersøgelse af, hvilke

faktisk urigtige Forudsætninger og Beregninger i finantsiel Henseende, der ligge bagved Hærtillæggets Tilblivelse, kan have videre Interesse.“ Vi værge os aldeles imod at besatte os med de ærkesløse Ting, som de Herrer staa og tale om; vi tale kun om, hvad der er det særlige faktiske Krav til Statskassen og hvad Statterne maa svare til denne Hærløve. Saa spørger jeg: Er det et stort og sandt Tal, at vi næste Finantsaar komme til at betale 265,000 Kr. til disse Lønninger, og er der da talt galt, naar jeg lægger disse Summer sammen til 9,684,000 Kr.? De Herrer kunne vel faae den et Hundreduktusind Kroner ned, fordi der ikke endnu er ansat disse Officerer og Underofficerer, men de have jo set, at de ere foreslaaede af Krigsministeren, og de kunne foreslaa andre Nebstatter, af hvilke nogle aabenbart blive foreløbige, i en mærkelig Grad foreløbige; men forsøg paa, hvorvidt de kunne faae Summen ned. Jeg gaad vide, hvorfor de Herrer ere saa bange for disse Tal og kalde dem store, istedetfor virkelige Tal. Ja vist ere de forresten store, grusom store, men det bliver ganske vist værre endnu, det er der ikke den sjerneeste Tvivl om; thi naar vi faae Pensionsstatistiken, som jeg har været en af dem, der har foranlediget, saa vil det vise sig, hvorledes vi komme til at forsøge Pensionerne i Anledning af deres Aldersnedsættelse og de 5—600 pensionsberettigede Mænd, de Herrer have lavet, og paa Grund af alle de øvrige Forhold, her er nævnt. Jeg maa altsaa værge mig imod, at de Herrer blande mig ind i, at jeg ifjor skulde have sammenlignet eet Stykke Papir med et andet, det besatter jeg mig ikke med, det Standpunkt overlader jeg til de Herrer egen theoretiske Fornøielse. Jeg holder mig til det Spørgsmaal, der for mig er af langt mere Betydning, nemlig: Hvor mange Penge skulle vi betale til Hærvæsenet næste Aar, og hvad kan der som Følge af, at Hærløven ikke helt bliver gennemført, slaas af i de 9,600,000 Kr., uden at gaa en loyal Gjennemførelse af Hærløven for nær, og uden at det, vi spare, kommer igjen adaaere dobbelt, fordi vi nu udsætte Ting, som vi skulde have gennemført iaar? Du Dem og prøv Dem i dette, mine Herrer! Alle de øvrige Beregninger kunne kun staa som ganske foreløbige. Nu kunne de Herrer sige til mig: Hvorfor har Du været med at forlange en Beregning efter 10 Mars Gjennemsnit af Naturalier, Havre, Brød og Deslige? Jo, siger jeg, fordi jeg finder det rigtigt, at vi nu, da vi begynde paa ligesom et nyt Livstadium med Hensyn til Bevillingen af Hærundergifterne, faae en mere normal Maalestok end den, der nu haves for den virkelige Pris, og derfor de Herrer tro, at denne Maaler, denne Pris, som er Gjennemsnittet af 10 Mar, vil for næste Aar vise sig uirkelig ligeoverfor de store Tal, saa tror jeg, at de tage meget fejl. Jeg tror snarere, at den vil blive for lille end for stor. Altsaa, ogsaa der holder jeg mig til Vir-